

teix, deixa-ho; però tinc de dir-te que m'hauràs defraudat.

—Per què? Es que encara tu l'abones?

—No, noi, no. Però es que jo havia cregut sempre que el meu fill sabia fer el que jo no vaig lograr.

—Què vols dir?

—Quan jo tenia le teva edat, també em vaig trobar en un cas semblant. No vaig voler veure'm trepitjat (així ho creia jo) per un company que em feia la competència i estava millor situat que jo en la Junta de govern de l'Agrupació. L'orgull va guanyar a l'afició. Durant molts anys, aquella determinació d'abandonar el teatre actiu fou el meu pesombre. Creu que d'afició en tenia tanta o més de la que pugns tu sentir ara; però tots els meus sacrificis portats a bon terme en pro d'un teatre "amateur" excel·lent, quedaren anul·lats per no haver sabut soportar la poca

bona fe que de vegades creiem en els que ens volten. No dubtis mai del que vaig a dir-te: el teatre és bó; si rebs algún disgust treballant en les taules no ve d'ell; són els que es mouen davvera els bastidors quins t'el donaran; pero no poques vegades veuràs gegants en lloc de molins de vent.

—Et comprenc, pare; però és que a vegades hi han coses...

—També et comprenc jo, fill meu; però si veritablement em vols donar una gran alegria fes que d'aquí poc temps puguis dir-me: —"Pare, jo m'he esforçat a comprendre els punts de vista d'aquell company que em mortificava i ell s'ha posat també a la raó. Aquí no ha passat res. Continuaré fent teatre." Aquell dia, jo et diré: —Ara sí, fill meu, que pots estar orgullós de posseir una veritable afició.

RICARD PELLÓ

Hotel MURLÀ

COSTA BRAVA

Teléfono 91

SAN FELIU DE GUIXOLS

En el teatre del món els núvols i els sostres son les bombalines i les muntanyes i les parets els vestidors. L'amor propi és l'apuntador i els clots del cementiri els escotillons.